

КОРОТКА ПАМ'ЯТКА ДЛЯ ВЧИТЕЛІВ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ ІЗ ДІТЬМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

- ☉ **Турбуємось про себе і намагаємось не починати роботу без ресурсу.** Якщо нам не вистачить сил витримати погляд дитини, наповнений болем, її запитання, реакцію – це посилить її стан занепокоєння та безпорадності.
- ☉ Наше завдання – створити безпечний простір, у **якому б дитина відчула близькість – “я з тобою”**. Ідеться про простір із чітко структурованими правилами та межами контакту.
- ☉ Не можна використовувати в іграх чи під час занять метафори, образи літаків тощо. Це може травмувати дітей, які були під обстрілами. У **роботі спираємося на метафори та образи дому, землі, веселки, води.** Навіть образ неба зараз не даватиме дітям стійкості – для багатьох це джерело небезпеки. Будь ласка, зважайте на це, плануючи свої зустрічі з учнями.
- ☉ Якщо в роботі плануєте створювати щось із частин, наприклад кубиків, пам'ятайте: **якщо деталі руйнуватимуться, це може нагадувати дітям зруйнований будинок. Діти самі можуть обрати таку гру – тоді для них це буде помічне.** До того ж будьте уважні до звуків, що використовуються в супроводі.
- ☉ **Не пропонуйте дітям жодних образів воєнної техніки.** Приймається лише той варіант, коли вони самі хочуть намалювати, виліпити чи обговорити це.
- ☉ Пам'ятайте, що ми проводимо зустрічі для того, **щоби дати дітям стабільність у теперішній реальності, відволікати їх і розважати цікавими фактами, захопливими розповідями.** Війну, танки, вибухи вони бачать у новинах. Вони чують про це від батьків, рідних і близьких. Будь ласка, зважайте на це.
- ☉ Якщо дитина починає говорити, що б вона не говорила, **ми її слухаємо й не перебиваємо!** Підтримуємо, вислуховуємо, але не надаємо порад, поки нас не попросили про це.

